

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF støtter det her forslag, som har til formål at forhøje bidraget til Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Det er jo en vigtig forudsætning for, at alle unge kan få en uddannelse, at man kan skaffe praktikpladser til de unge, der måtte have et behov. Så naturligvis er det kun rimeligt, at arbejdsgiverne bidrager til de refusions- og tilskudsordninger, der bevirker, at der kan skaffes praktikpladser nok.

Som sagt støtter SF forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som sidste ordfører, inden ministeren får ordet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er nok ikke helt tilfældigt, at Arbejdsgiverforeningen i sit høringssvar nærmest har sådan en form for tudefæs over at skulle bidrage noget mere til Arbejdsgivernes Elevrefusion. Man kan så på den anden side sige, at der jo også i den anden ende er en øget lønrefusion til de arbejdsgivere, der rent faktisk laver uddannelsesaftaler, tager lærlinge ind og opretter praktikpladser.

Kl. 12.50

Men for Enhedslisten er det oplagt, at et af de redskaber, man har til at forbedre mulighederne for uddannelsesaftaler og praktikpladser og i øvrigt også til oprettelse af flere voksenlærlingepladser, selvfølgelig er at skrue på den knap, der hedder et større arbejdsgiverbidrag til Arbejdsgivernes Elevrefusion og tilsvarende en større refusion af de udgifter, der er ved at have en lærling.

På den baggrund mener Enhedslisten, at det her forslag ikke er nogen revolution eller noget, som vi tror i sig selv er afgørende for at løse problemet med at få flere til at gennemgå en ungdomsuddannelse og nå det mål, som regeringen har sat sig: at 95 pct. af en årgang får en uddannelse. Vi tror, det bidrager en lille smule, men vi tror ikke på, at det er nok.

Faktisk er et af de helt afgørende problemer i dag, at der bredt inden for erhvervsuddannelserne sker et stort frafald, bl.a. på den baggrund at en række af dem, der starter på erhvervsuddannelserne, har meget svært ved at have tilstrækkelige boglige forudsætninger for at kunne opfylde de krav, der bliver stillet for at få en erhvervsuddannelse i dag.

Derfor mener vi, det er afgørende, at man sætter meget bredere ind i forhold til de her uddannelser, at man faktisk begynder at opprioritere den reelle indlæring og de reelle problemer, der bl.a. er i folkeskolen; men også sætter ind i forhold til de massive nedskæringer, der har været på erhvervsskolerne, så erhvervsskolerne bliver i stand til at give tilstrækkeligt med tilbud, så folk også kommer igennem den teoretiske del af uddannelsen.

Med de bemærkninger støtter Enhedslisten forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har det fuldstændig som fru Carina Christensen: Det er ikke et mål i sig selv og noget, der er særlig glædeligt, at man sætter arbejdsgivernes indbetalinger op. Det er noget, der belaster arbejdskraftforbruget i Danmark. Så det skal vi ikke være glade for.

Når jeg alligevel er glad, er det, fordi anledningen jo er, at der er flere unge, som gerne skulle have en uddannelse, og der er flere unge, som faktisk får en uddannelse, dels fordi antallet af praktikpladser vokser eksplosivt, dels fordi vi bl.a. har aftalt, at vi skal have yderligere 2.000 voksenlærlingepladser, hvilket jo i sig selv giver en større udgift for AER.

Så det er en glædelig anledning, og så må vi håbe, at også de, der skal betale, tager det med godt humør, at vi her fordyrer arbejdskraftforbruget i Danmark.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ministeren, hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne bevare den gode stemning og kvitterer også for ministerens positive tanker om de intentioner, der ligger bag det lovforslag her.

Nu ved jeg jo godt, at der foregår drøftelser af brugerbetaling og sådan noget i forskellige partier. Men hvis ikke konstruktionen var på den måde, hvordan ser ministeren så for sig at det eventuelt skulle betales, altså hvis man ikke havde sådan en eller anden solidarisk ordning, som AER-ordningen jo er udtryk for? Hvis ikke det skulle foregå på den måde, hvordan skulle det